RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 106.909 van 23 mei 2002
in de zaak A. 85.152/XIV-9139.

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. FLACHET,
kantoor houdende te 9040 GENT,
Halvemaanstraat 7

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 3 oktober 1979 en van Tsjechische nationaliteit, op 1 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 december 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 87.292 van 16 mei 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de beschikking van 20 juli 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 24 april 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. FLACHET, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 20 september 1998 en verklaart zich vluchteling op 21 september 1998.

1.2. Op 23 december 1998 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 mei 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 2 februari 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Tsjechische taal machtig is.
> Uit betrokkenes verklaringen blijkt dat zij in Tsjechië problemen zou hebben gehad omwille van haar Roma-origine. Zo zou betrokkene beledigd zijn en zou zij in een winkel geconfronteerd zijn met verkopers die zouden geweigerd hebben haar te bedienen. Verder stelde betrokkene dat haar broer P. B. ongeveer één jaar geleden geschopt zou zijn door skinheads. Betrokkene zelf zou nooit geslagen zijn.
> Uit betrokkenes overige verklaringen kan opgemaakt worden dat sinds twee jaar de vensters van het huis, waar zij met haar ouders woonde, regelmatig door skinheads zouden vernield zijn. Betrokkenes vader zou hiertegen uiteindelijk een klacht hebben ingediend bij de politie. Betrokkene legde het Commissariaat-generaal hiervan een kopie van het betreffende proces-verbaal voor. Uit betrokkenes verklaringen blijkt dat de politie tevergeefs zou getracht hebben

van hun (hen) te helpen. Hierop zou betrokkene, in navolging van haar ouders, V.B. en K. B. (OV. 4.765.887), haar broers P. B. (OV 4.759.692) en R. B. (OV. 4.767.453), haar zuster R. B. (OV. 4.766.831) en haar grootmoeder A. H. (OV. 4.766.730) op 18 september 1998 Tsjechië verlaten hebben. Op 20 september 1998 bereikte zij België, waar zij de dag nadien haar asielprocedure startte.

Betrokkene brengt onvoldoende gegevens aan die wijzen op een vermoeden van gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie. Zo zou betrokkene nooit het slachtoffer geweest zijn van fysisch geweld en zou zij een aantal maal beledigd zijn omwille van haar origine. Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen wijzen op een gegronde vrees voor vervolging.

Bovendien blijkt uit betrokkenes verklaringen dat de politie zou getracht hebben hen te helpen nadat zij ervan op de hoogte werden gebracht dat skinheads regelmatig vernielingen toebrachten aan betrokkenes ouderlijke woning. Het lijkt er dan ook op dat betrokkene enkel haar land verliet in navolging van haar ouders, broers en zuster.

Aangezien voor deze laatste(n) eveneens een bevestigende beslissing werd genomen ontstaat evenmin in hoofde van betrokkene het vermoeden dat zij haar land diende te verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie.

De kopie van het voorgelegde proces-verbaal doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 december 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)".

2. Over de excepties.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat de tweede verwerende partij uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van deze exceptie ter terechtzitting, zodat deze exceptie niet wordt onderzocht;

2.2. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn memorie van antwoord onder II ("De ontvankelijkheid"), meer bepaald onder II.2 ("Feiten en middelen") verder opwerpt dat de vordering onontvankelijk zou zijn omdat geen middelen worden ontwikkeld; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift wel degelijk middelen ontwikkelt die voldoende duidelijk zijn opdat de Raad van State er zou kunnen op antwoorden; dat deze exceptie dient te worden verworpen;

3. Over de grond van de zaak.

3.1. Overwegende dat verzoekster een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt :

"Gebrekkige motivatie

De bestreden beslissing stelt dat de asielaanvraag van verzoekster kennelijk ongegrond is. Verzoekster zou "onvoldoende gegevens" aanbrengen die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging. Nergens wordt dit echter op een coherente, logische wijze gemotiveerd. Onvoldoende gegevens is trouwens nog iets anders dan kennelijk ongegrond.

Verzoekster is inderdaad nooit zelf fysiek aangevallen door rechts(e) militanten, zoals verschillende leden van haar familie wel. Ze werd echter wel zwaar bedreigd en beledigd door skinheads. Ze werd tevens gediscrimineerd wegens haar zigeunerafkomst.

Er werden door verzoekster wel voldoende gegevens naar voor gebracht om op zijn minst een grondig onderzoek te doen naar de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling van verzoekster. Bovendien is haar geval geen losstaand geval. Zij is lid van een familie die gezamenlijk vluchtte wegens felle agressie tegen hen. De problemen van verzoekster zijn dus geen alleenstaand geval. Heel haar familie werd het slachtoffer van vervolging.

Dat ook de andere familieleden een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf kregen kan niet weerhouden worden als argument om de asielaanvraag van verzoekster af te wijzen nu ook deze familieleden een verzoekschrift indienden tot schorsing en nietigverklaring van die administratieve beslissing bij de Raad van State.

Heel de familie, en dus ook verzoekster, was slachtoffer van zware vervolgingen. De Tsjechische overheid is niet in staat gebleken hen hiertegen te beschermen, als al niet vermoed kan worden dat zij het geweld zelfs gedogen (gedoogt).

In de huidige stand van de zaak kan niet gesteld worden dat er onvoldoende gegevens voor handen zijn om de zaak te onderzoeken. Dat is trouwens over de grond oordelen wat in de huidige stand van het onderzoek niet kon.

Deze beslissing kan niet aanvaard worden gezien het zeer beperkte onderzoek dat er gebeurde. In het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek kan deze argumentatie niet weerhouden worden. Er wordt geoordeeld over de grond in de bestreden beslissing. Op zijn minst moet er een onderzoek ten gronde gevoerd worden.

De bestreden beslissing is dus gebrekkig gemotiveerd.

Bij een bijkomend verhoor in de procedure ten gronde zal blijken dat verzoekster wel degelijk vluchtte omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Verzoekster heeft een coherent verhaal verteld over de moeilijkheden die zij gekend heeft in Tsjechië. De Roma worden vervolgd in Tsjechië, er wordt geweld gepleegd tegenover hen. Het verhaal van verzoekster komt overeen met deze feitelijke situatie. Verzoekster en haar familie werden verschillende keren aangevallen door "skinheads". Deze aanvallen werden gepleegd met een racistisch oogmerk. Dat is niet mis te verstaan en is om evidente redenen zeer bedreigend voor verzoekster en haar naasten. Deze bedreigingen stopten ook niet na één enkele keer. Het gaat hier dus om een zeer ernstige zaak die grondig onderzocht moet worden.

De bestreden beslissing weerlegt dit verhaal op geen enkel ogenblik op afdoende wijze.

De bestreden beslissing stelt dat niet aangetoond is dat de Minister zijn appreciatiebevoegdheid niet overschreden heeft en dat er geen ernstige en aantoonbare gronden zijn om te geloven in een schending van een (de) Conventie van Genève.

De bestreden beslissing stelt dit, maar dit wordt nergens gemotiveerd.";

Overwegende dat verzoekster zich in haar uiteenzetting in wezen beperkt tot de bewering dat de Commissaris-Generaal zijn bestreden beslissing onvoldoende motiveert; dat verzoekster echter niet met concrete gegevens aangeeft hoe en in hoeverre de Commissaris-Generaal in zijn motiveringsverplichting is tekort geschoten; dat de Commissaris-Generaal in het kader van het dringend beroep de opdracht heeft na te gaan of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag noodzakelijk is en of de asielaanvrager voorlopig wordt toegelaten tot het verblijf in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling; dat de Commissaris-generaal, na de onontvankelijkheidsbeslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, onderzoekt of de asielaanvrager gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat uit de bestreden beslissing enerzijds blijkt dat verzoekster verklaard heeft dat zij nooit zelf fysiek aangevallen werd en anderzijds wordt vastgesteld dat het argument, dat zij door Skinheads werd beledigd, onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen wijzen op een gegronde vrees voor vervolging; dat verzoekster in haar verzoekschrift voormelde verklaring nogmaals bevestigt en de

vaststellingen opgenomen in de bestreden beslissing ook in haar memorie van wederantwoord niet betwist; dat het herhalen van deze feitelijke gegevens geen afbreuk doet aan de wettigheid van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de algemene bewering van verzoekster, dat de Roma worden vervolgd in Tsjechië en dat er geweld gepleegd wordt tegenover hen, op zich evenmin aannemelijk maakt dat verzoekster zelf het slachtoffer is geweest van individuele en gerichte daden van vervolging;

Overwegende dat verzoekster voorts niet aantoont op welke wijze een bijkomend verhoor tot een voor haar gunstige beslissing zou kunnen leiden, vermits zij reeds tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal de mogelijkheid heeft gekregen haar asielmotieven op omstandige wijze uiteen te zetten; dat uit wat voorafgaat volgt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid de aanvraag van verzoekster kennelijk ongegrond kon verklaren; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat verzoekster een tweede middel als volgt adstrueert :

> "Miskenning van de feiten
> Verzoekster is samen met haar naaste familie gevlucht. Een hachelijke onderneming. Zo'n onderneming begint men pas wanneer de wanhoop en de radeloosheid enorm groot is.
> Verzoekster vreesde voor haar leven, vreesde voor haar fysieke integriteit. In haar land kan zij nergens bescherming vinden. Verzoekster heeft ook enkel de stap gezet om haar land te verlaten op het moment dat de situatie werkelijk ondraaglijk werd. De bedreiging nam toe en door het feit dat zij klacht hadden neergelegd tegen hun belagers werden zij en haar familie nog meer het mikpunt van hun aanvallers. Zij zagen geen andere uitweg meer dan te vluchten.
> De bestreden beslissing geeft geen antwoord op deze feitelijke situatie. De bestreden beslissing geeft nergens op een coherente manier aan dat de situatie in het land van verzoekster voor haar veilig is.
> In de reeds gevoerde asielprocedure werd enkel geoordeeld over de ontvankelijkheid. Over de grond van de zaak kan niet geoordeeld worden.
> De bestreden beslissing doet dit wel.";

Overwegende dat de Commissaris-generaal overweegt dat verzoeksters aanvraag kennelijk ongegrond is omdat verzoekster onvoldoende elementen heeft aangehaald die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging; dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat verzoekster zelf verklaart dat zij nooit fysiek is aangevallen; dat de Commissaris-generaal, in het kader van het dringend beroep, nagaat of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag nodig is, rekening houdend met alle gegevens van de zaak; dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat de Commissaris-Generaal geen rekening heeft gehouden met de feitelijke situatie in verzoeksters land van herkomst bij de beoordeling van haar asielaanvraag en derhalve de hem voorgelegde feiten niet heeft miskend; dat de Commissaris-generaal op basis van de elementen in het administratief dossier op goede gronden heeft besloten tot de kennelijke ongegrondheid van haar asielaanvraag; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3. Overwegende dat verzoekster een derde middel aanvoert dat als volgt luidt :

> "Noodzaak onderzoek grond van de zaak
> Verzoekster heeft aangegeven waarom zij en haar familie vervolgd worden. Zij werd vervolgd wegens haar zigeunerafkomst. Dit werd echter niet serieus onderzocht. Het onderzoek laat dan ook niet toe te beslissen dat haar asielaanvraag onontvankelijk is.
> Dit relaas past volledig binnen de Conventie van Genève. Deze feiten dienen grondig onderzocht te worden.";

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het dringend beroep de opdracht heeft na te gaan of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag noodzakelijk is en of de asielaanvrager voorlopig wordt toegelaten tot het verblijf in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, na de onontvankelijkheidsbeslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, onderzoekt of de asielaanvrager gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat uit de bespreking van de eerste twee middelen blijkt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 december 1998 tot weigering van verblijf kon bevestigen; dat het derde middel, voor zover het ontvankelijk is, niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig mei tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**